

ارزش تشخیصی سطح سرمی پروکلستونین در افتراق مننژیت

باکتریال از غیرباکتریال در کودکان یک ماهه تا ۱۸ ساله

مرکز طبی کودکان، ۸۳-۱۳۸۲

دکتر ایرج صدیقی (فوق تخصص)*، دکتر حمید رحیمی (فوق تخصص)**، دکتر آرزو کدخدایی (انترن)***، دکتر احمد سیادت (فوق تخصص)***

* گروه عفونی کودکان، دانشگاه علوم پزشکی همدان

** گروه عفونی کودکان، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

*** گروه عفونی کودکان، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

مقدمه: تشخیص مننژیت باکتریال مشکل است بخصوص در کودکان کوچکتر که علائم و نشانه‌ها اغلب غیر اختصاصی هستند، و به علت عارضه و مرگ و میر بالایی که دارد تشخیص زودرس آن حائز اهمیت است. اخیراً از پروکلستونین بعنوان یک مارکر عفونتهای شدید برای افتراق مننژیت باکتریال از غیر باکتریال استفاده شده است. هدف از این مطالعه تعیین ارزش تشخیصی سطح پروکلستونین در سرم در افتراق مننژیت باکتریال از غیر باکتریال میباشد.

مواد و روشها: در یک مطالعه از نوع بررسی تست تشخیصی، سطح پروکلستونین سرم در ۴۳ کودک بزرگتر از دو ماه مراجعه کننده به مرکز طبی کودکان سنجیده شد بیماران براساس نتیجه Universal bacterial PCR به دو گروه مننژیت باکتریال (۱۱ نفر) و غیر باکتریال (۳۲ نفر) دسته بندی شدند. سپس سطح پروکلستونین بین دو گروه با تست آماری Mann-Whitney test مقایسه گردید.

یافته ها: سطح پروکلستونین در گروه مننژیت باکتریال نسبت به غیر باکتریال به طور معنی دار بالاتر بود (به ترتیب $12/8 \pm 13/7$ و $0/000$ ، $P < 0/09$). با در نظر گرفتن غلظت $0/5 \text{ ng/ml}$ بعنوان مارکر عفونت باکتریال حساسیت و ویژگی به ترتیب 100% و $97/1\%$ بودند.

نتیجه گیری و توصیه ها: براساس نتایج به دست آمده میتوان از سنجش پروکلستونین در سرم برای افتراق مننژیت باکتریال از غیر باکتریال استفاده کرد.

مقدمه

شایعترین علت تب همراه با علائم و نشانه‌های بیماری سیستم اعصاب مرکزی (CNS) عفونت حاد سیستم اعصاب مرکزی است (۱) که می‌تواند توسط انواع پاتوژن‌ها (باکتری‌ها، ویروس‌ها، قارچها و...) ایجاد شده باشد.

به علت عوارض زیاد و مهم و همچنین نقشی که درمان در پیشگیری از عوارض دارد، در هر شیرخوار تبار همراه با تغییرات سطح هوشیاری و یا سایر اختلالات عصبی باید مننژیت باکتریال جزء تشخیص‌های افتراقی قرار گرفته و اقدامات لازم جهت اثبات این تشخیص به عمل آید. (۲،۱). تشخیص مننژیت باکتریال مشکل است بخصوص در کودکان کوچکتر که علائم و نشانه‌ها اغلب غیراختصاصی هستند (۳،۲،۱). با توجه به غیراختصاصی بودن علائم و معاینات بالینی و اهمیت موضوع تشخیص مننژیت باکتریال اقدامات تشخیصی بیشتری لازم است که اولین قدم در امر تشخیص آنالیز، اسمیر و کشت CSF می‌باشد (۳،۲،۱). شمارش گلبولهای سفید و شمارش افتراقی آنها در CSF، غلظت پروتئین و قند CSF فاقد حساسیت و اختصاصی بودن کافی جهت تایید یا رد مننژیت باکتریال می‌باشند (۵، ۳، ۲، ۱). حساسیت رنگ آمیزی گرم CSF بین ۷۰-۹۰٪ (۱) یا تقریباً ۸۰٪ (۳) گزارش شده است و تشخیص قطعی با کشت مثبت CSF امکان پذیر است که در صورت عدم دریافت آنتی بیوتیک قبل از انجام LP می‌شوند قبل از انجام LP در ۷۰-۸۰٪ موارد مثبت می‌شود (۲). اما طبق آمار بین ۲۵-۵۰٪ کودکانی که به علت مننژیت باکتریال LP می‌شوند قبل از انجام LP آنتی بیوتیک خوراکی دریافت داشته اند (۱) (Partially Treated meningitis) که در این موارد میزان مثبت شدن رنگ آمیزی گرم و کشت CSF کاهش یافته و در مورد کشت CSF به زیر ۵۰٪ می‌رسد (۲). علی‌رغم مطمئن بودن

انجام LP در اکثر موارد، گاهی از اوقات به علت شرایط خاص بیمار نیاز به تعویق انداختن LP می‌باشد که در این موارد توصیه به شروع آنتی بیوتیک تزریقی می‌شود که متعاقباً آن استریل شدن CSF سریعاً رخ داده و در مورد مننژوکوک در عرض ۲ ساعت و در مورد پنوموکوک در عرض ۴ ساعت پس از شروع آنتی بیوتیک CSF استریل می‌گردد (۶). تمام موارد فوق بیانگر نیاز به روشهای تکمیلی جهت تایید و یا رد مننژیت باکتریال است (۷، ۸).

اخیراً تحقیقاتی در مورد پروکلسیتونین در تشخیص عفونت‌های شدید باکتریال و از جمله مننژیت باکتریال صورت گرفته است. پروکلسیتونین (PCT) یک گلیکوپروتئین ۱۱۶ اسید آمینه ای می‌باشد که تحت شرایط نرمال توسط سلول‌های C غده تیروئید به عنوان پیش ساز هورمون کلسی تونین ساخته می‌شود و پس از شکسته شدن در بافتهای ریه و پانکراس منجر به تولید کلسی تونین و دو مولکول دیگر می‌شود (۹-۱۱). مقادیر PCT در گردش خون عموماً خیلی پایین است و در افراد طبیعی عمدتاً کمتر از ۰/۰۱ ng/ml می‌باشد (۱۲). در طی عفونتهای ویروسی و بیماری‌های التهابی سطح سرمی PCT بطور مختصر افزایش می‌یابد ولی به ندرت به مقادیر بالاتر از ۱ ng/ml می‌رسد. اما در عفونتهای شدید باکتریایی سطح سرمی PCT تا ۲۰۰-۲۰ ng/ml افزایش می‌یابد و این تغییر عمده در غلظت PCT در سرم آنرا به مارکر سودمندی بخصوص در امر تشخیص و احتمالاً در تعیین پیش آگهی عفونتهای باکتریایی تبدیل کرده است (۱۳). برای اولین بار ژندرل و همکاران^(۱۷) در سال ۱۹۹۳ ارزش پروگنوستیک PCT در شدت و سیر پاسخهای التهابی به عفونت‌های باکتریال و قارچی را نشان دادند. پس از آن در مطالعات متعدد، همراهی نزدیک سطح سرمی PCT با عفونتهای باکتریال تهاجمی شدید و کاهش آن پس از درمان آنتی بیوتیکی مناسب نشان داده شد (۱۱، ۲۲-۱۵).

در طی مطالعات انجام شده در مورد مننژیت‌های باکتریال، سودمندی سنجش سطح سرمی PCT نشان

ترومبوسیتوپنی و عفونتی در محل LP (۱) LP شدند. نمونه CSF به طور روتین جهت کشت، اندازه گیری غلظت قند، پروتئین، شمارش سلولها و شمارش افتراقی آنها و رنگ آمیزی گرم به آزمایشگاه بیمارستان ارسال گردید. برای این مطالعه ۱cc از نمونه CSF در لوله استریل نیز گرفته شد. نمونه‌های سرم در دمای 4°C -۲۰ و نمونه CSF ابتدا در 4°C و سپس پس از ۱۲ ساعت در صورت انجام نشدن آزمایش در 20°C نگهداری شدند.

افرادی که پاسخ آزمایش CSF آنها پروتئین mg/dl >50 و یا قند mg/dl >40 و یا لکوسیت $<100/\mu\text{l}$ را نشان داد به عنوان مبتلا به مننژیت شناخته شده و وارد مطالعه ما شدند. نمونه گیری به صورت غیر احتمالی متوالی بود. بیمارانی که <48 ساعت تحت درمان با آنتی بیوتیک تزریقی بودند از مطالعه خارج شدند.

ابتدا اسامی بیماران کد گذاری شدند و با توجه به آن بر روی نمونه‌های سرم و CSF نیز کد گذاشته شدند. داده‌های مربوط به بیماران از روی پرونده و آزمایشات به پرسشنامه وارد شدند. نمونه‌های فریز شده سرم و CSF جهت انجام آزمایشات در کلمن‌های مخصوص به آزمایشگاه فرستاده شدند.

بر روی نمونه CSF تست PCR نمونه‌های CSF که در دمای 20°C - نگهداری شده بودند ذوب شده و پس از اینکه در یک میکروسانتریفوژ بطور مختصر چرخانده شدند میزان $15\mu\text{I}$ از آن جهت الگوی (Template) واکنش PCR بکار برده شدند.

بر روی نمونه سرم فریز شده نیز اندازه گیری غلظت پروکلسیتونین صورت گرفت. این تست برای مولکول پروکلسیتونین اختصاصی است و حدود دقت (Detection limit) این تست $0/1\text{ng/ml}$ است. میزان سرم لازم جهت این تست هر کدام $20\mu\text{I}$ می‌باشد. آزمایش با روش پیشنهاد شده توسط کارخانه سانده انجام شد. کلیه آزمایش کننده‌ها از فرضیات انجام مطالعه کاملاً بی اطلاع بودند و نمونه‌های ارسالی کاملاً کد گذاری شده بودند. روش تجزیه و تحلیل: پس از

داده است (۲۳-۳۲) که با حساسیت و ویژگی بیش از ۹۰٪ قادر به افتراق مننژیت‌های باکتریال و ویرال می‌باشد. در مورد سطح PCT در CSF مطالعات انجام شده محدود و نتایج ناهماهنگ (inconclusive) می‌باشد. هدف از این مطالعه تعیین ارزش تشخیصی سطح پروکلسیتونین سرم در افتراق مننژیت باکتریال از غیر باکتریال در کودکان یک ماهه تا ۱۸ ساله مراجعه کننده به بیمارستان دکتر حسن اهری، سال ۸۳-۸۲ می‌باشد.

روش و مواد

مطالعه ما از نوع بررسی تست تشخیصی بود. تست مورد نظر جهت سنجش سطح پروکلسیتونین در سرم توسط کیت، LUMITEST Procalcitonin, B.R.A.H.M.S Diagnostic, Berlin, Germany و با روش Immuno-luminometry انجام شد. Standard برای افتراق مننژیت باکتریال از غیر باکتریال (Universal PCR) Range Bacterial PCR Broad است که شامل ترکیب آنزیمی خاصی بود که به این ترتیب آنزیمی جهت ژن SRNA ۱۶ باکتریها است و قادر به amplify کردن تمام انواع باکتریها است (۸، ۴، ۱۰) و قادر است با حساسیت ۱۰۰٪ و ویژگی ۹۸/۲٪ مننژیت باکتریال را از غیر باکتریال تشخیص دهد. به منظور انجام مطالعه تعداد ۴۰ کودک ۱ ماهه تا ۱۸ ساله که ۲۰ نفر مبتلا به مننژیت باکتریال و ۲۰ نفر مبتلا به مننژیت غیر باکتریال باشد به طریقه زیر وارد مطالعه شدند. از کلیه بیماران ۱ ماهه تا ۱۸ ساله تب دار ($T \leq 38.5^{\circ}\text{C}$ رکتال) که با شک به مننژیت در مرکز طبی کودکان (بیمارستان دکتر حسن اهری) از آذرماه ۱۳۸۲ تا تیرماه ۱۳۸۳ پذیرش شدند، بطور روتین نمونه خون جهت کشت خون، CBC-CRP, ESR, diff، بیوشیمی فرستاده شد. جهت مطالعه ۱cc خون اضافی در لوله لخته گرفته شد. بیماران مشکوک به ابتلا به مننژیت در صورت نداشتن منع (شوک، اختلال در تنفس یا جریان خون، یا علائم افزایش ICP،

مبتلا به مننژیت باکتریال و بقیه در گروه بیماران مبتلا به مننژیت غیر باکتریال دسته بندی شدند. مشخصات سنی و جنسی بیماران مبتلا به مننژیت باکتریال و غیر باکتریال در جدول (۱) آمده است. یافته‌های سیتولوژی و بیوشیمیایی CSF در دو گروه بیماران مبتلا به مننژیت باکتریال و غیر باکتریال در جدول (۲) آمده است.

جمع آوری کامل داده‌ها، اطلاعات وارد نرم افزار SPSS شد و براساس سطح سرمی PCT در دو گروه مننژیت باکتریال و غیر باکتریال توسط تست آماری Non parametric Mann Whitney مقایسه شدند.

یافته‌ها

موارد مورد مطالعه ۴۳ مورد بودند که بر اساس پاسخ universal PCR، ۱۱ مورد در گروه بیماران

جدول ۱- مشخصات دو گروه بیماران مبتلا به مننژیت باکتریال و مننژیت غیر باکتریال

P-value	مننژیت باکتریال	مننژیت غیر باکتریال	سن (ماه) Mean± SD (min-max) جنس * (M/F) * M=male F=female
	n = ۱۱	n = ۳۲	
۰/۴۹	۲۹/۴ ± ۲۴/۸ (۵-۸۲)	۲۵/۹ ± ۳۱/۵ (۳-۱۵۶)	
۰/۷۲۸	۶/۵	۲۲/۱۳	

جدول ۲- یافته‌های CSF در دو گروه بیماران مبتلا به مننژیت باکتریال و غیر باکتریال

Mean±SD (minimum - maximum)

P-value	مننژیت باکتریال	مننژیت غیر باکتریال	پارامتر CSF
	n = ۱۱	n = ۳۲	
۰/۰۰۰	۷۴۰/۹ ± ۴۲۹/۵ (۱۲۰-۱۳۰۰)	۱۲۳/۴ ± ۱۷۱/۶ (۱۲-۸۵۰)	VBC(total) (۱۰ ۶/l)
۰/۰۰۰	۶۲۴/۱ ± ۳۸۱/۸ (۱۰۸-۱۱۹۶)	۳۹/۸ ± ۱۴۰/۵ (۰-۷۶۵)	PMN (۱۰ ۶/l)
۰/۰۷۶	۱۱۶/۷ ± ۷۱/۹ (۱۲-۲۳۱)	۸۶/۴ ± ۹۳/۶ (۸-۴۰۸)	Lymph (۱۰ ۶/l)
۰/۰۰۰	۱۴۸/۸ ± ۷۱/۷ (۶۰-۳۱۰)	۵۱/۶ ± ۲۸/۹ (۱۰-۱۱۰)	Protein (mg / dl)
۰/۰۰۰	۰/۳۸ ± ۰/۲۱ (۰/۲۱-۰/۶۷)	۰/۶۵ ± ۰/۱۶ (۰/۲۱-۰/۹)	CSF/Serum Glu ratio + Ve Universal
۰/۰۰۰	۱۱	۰	Range bacterial) -(Broad PCR

جدول ۳- مشخصات کشت CSF در بیماران مبتلا به مننژیت باکتریال

(n = ۱۱)

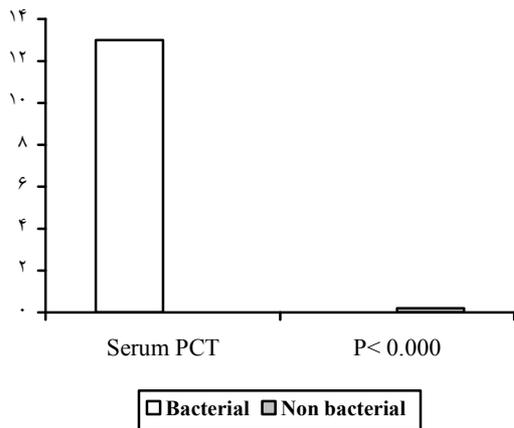
نوع میکروب جدا شده	درصد	تعداد	
—	٪۷۲	۸	کشت منفی
پنوموکوک ۱ منگوکوک	٪۲۸	۳	کشت مثبت
هموفیلوس آنفولانزا ۱			

جدول ۴- سطح سرمی PCT در دو گروه بیماران مبتلا به مننژیت

باکتریال و مننژیت غیر باکتریال (ng/ml)

Mean±SD (minimum - maximum)

مننژیت غیر باکتریال n = ۳۲	مننژیت باکتریال n = ۱۱
۰/۰۹ ± ۰/۷ (۰-۴/۵)	۱۲/۸ ± ۱۳/۷ (۳/۳-۴۵/۲)

نمودار شماره ۱- مقایسه غلظت PCT در سرم در مننژیت باکتریال و غیرباکتریال

مشخصات کشت CSF گروه بیماران مبتلا به مننژیت باکتریال در جدول (۳) آمده است:
غلظت PCT در سرم در دو گروه بیماران مبتلا به مننژیت باکتریال و غیر باکتریال برحسب (ng/ml) در جدول ۴ آمده است:

با در نظر گرفتن غلظت ۰٫۵ ng/ml بعنوان مرز بین غلظت طبیعی و افزایش یافته PCT و با استفاده از تست آماری Mann-Whitney U test دو گروه بیماران مبتلا به مننژیت باکتریال و غیر باکتریال با $P = ۰,۰۰۰$ تفاوت معنی دار دارند. که همین رابطه معنی دار با بکار بردن تست آماری fisher exact test تایید می شود. غلظت سرمی PCT ۰٫۵ ng/ml قادر است با حساسیت ۱۰۰٪ و ویژگی ۹۷/۱٪ بین مننژیت باکتریال و غیرباکتریال افتراق بگذارد.

بحث

مطالعه انجام شده نشان داده است که سطح سرمی PCT در بیماران مبتلا به مننژیت باکتریال بطور معنی دار نسبت به بیماران مبتلا به مننژیت غیر باکتریال بالاتر است (به ترتیب ۱۳/۷ ng/ml \pm ۱۲/۸ در مقابل ۰/۷ ng/ml \pm ۰/۹ با P Value < 0.001) و غلظت

سرمی PCT به میزان ۰/۵ ng/ml بعنوان مرز میان طبیعی و افزایش یافته غلظت PCT قادر است که با حساسیت ۱۰۰٪ و ویژگی ۹۷/۱٪ بیماران مبتلا به مننژیت باکتریال را از بیماران مبتلا به مننژیت غیر باکتریال افتراق دهد. نتایج ما منطبق بر یافته های قبلی است که بیانگر افزایش سطح سرمی PCT منحصر در مننژیتهای باکتریال و نه در مننژیتهای غیر باکتریال است (۳۲-۲۳).

با قرار دادن سطح سرمی ۰/۵ ng/ml بعنوان مرز میان میزان طبیعی و افزایش یافته PCT سرمی هیچکدام از بیماران مبتلا به مننژیت باکتریال سطح سرمی کمتر از این مقدار نداشته اند و تنها در یک بیمار مبتلا به مننژیت غیر باکتریال سطح سرمی PCT ۰/۶ ng/ml گزارش شده است.

ویالان و همکاران در سال ۱۹۹۹ حساسیت غلظت سرمی PCT بیش از ۹۱/۳٪ بدست آورده اند که در دو مورد مننژیت باکتریال که غلظت PCT سرم ۰/۵ ng/ml داشته اند هر دو مورد قبل از انجام LP، آنتی بیوتیک دریافت کرده بودند^(۲۰)

در بررسی که شوارز و همکاران در سال ۲۰۰۰ انجام داده اند، سطح سرمی PCT در ۵ نفر از ۱۶ بیمار مبتلا به مننژیت باکتریال طبیعی بوده است. که البته کشت CSF در آنها منفی بوده است و تنها براساس کشت خون مثبت و آنالیز CSF تشخیص مننژیت باکتریال گذاشته شده است (۲۹).

در مطالعه ژندرل و همکاران که در سال ۲۰۰۱ که شبیه این مطالعه انجام شده است، در تمامی بیماران مبتلا به مننژیت باکتریال سطح سرمی PCT ۴/۸ ng/ml بوده است (۲۲).

در مطالعه رب و همکاران در سال ۲۰۰۱ سطح سرمی PCT بیش از ۰/۵ ng/ml حساسیت و ویژگی به ترتیب ۹۰٪ و ۱۰۰٪ برای تشخیص مننژیت باکتریال داشته است (۲۷).

۵۰٪ و بیش از ۹۰٪) این درصد پایین است که بخصوص در مورد کشت کمتر از ۱/۳ می باشد که شاید علت آن دریافت آنتی بیوتیک (خوراکی و یا تزریقی) قبل از انجام LP باشد و البته تکنیک کشت و رنگ آمیزی هم مسلماً در این امر دخیل هستند.

براساس نتایج بدست آمده این تحقیق و مقالات مشابه پیشنهاد میشود که با توجه به حساسیت و ویژگی بالا و سهولت و سرعت آزمایش از سنجش سطح PCT در CSF در افتراق مننژیت باکتریال از غیر باکتریال استفاده شود.

بدیهی است با انجام این آزمایش با ابعاد گسترده تر و بصورت چند مرکزی نتایج معتبرتری بدست خواهد آمد، در ضمن این مطالعه نیز از این به بعد در قالب یک طرح تحقیقاتی چند مرکزی ادامه می یابد.

امروزه تشخیص مننژیت باکتریال براساس یافته های سیتولوژی و بیوشیمیایی CSF و اسمیر و کشت مثبت CSF است.

نتایج کشت CSF همیشه مثبت نیست و در صورت مثبت بودن هم احتیاج به ۲۴ تا ۴۸ ساعت گذشت زمان دارد، از طرف دیگر هیچکدام از یافته های دیگر در آنالیز CSF و یا آزمایشات خون قادر نیست که به تنهایی تشخیص افتراقی قطعی بین مننژیت باکتریال و غیر باکتریال قائل شود (۲، ۳). در مطالعه ما هم شبیه سایر مطالعات ذکر شده هم پوشانی برای تمامی اندکسهای بدست آمده در آنالیز سیتولوژی و بیوشیمیایی CSF در بین دو گروه بیماران مبتلا به مننژیت باکتریال و غیر باکتریال دیده می شود و آنچه در بررسی انجام شده جالب توجه است میزان مثبت بودن رنگ آمیزی گرم (۳۷٪) و کشت (۲۸٪) در مرکز ما است که نسبت به آنچه در متون کلاسیک (فرانس) آمده است (به ترتیب

منابع

1. Charles G. Prober: Central nervous system infection In Behrman, Keligman, Jenson edi. Nelson Textbook of Pediatrics 17th edition 2004; 2038 -2047
2. Saez - Llorens X, McCracken GH Jr: Bacterial meningitis in children. Lancet. 2003 Jun 21; 361(9375):2139 -48.
3. El Bashir H, Laundry M, Booy R. Diagnosis and treatment of bacterial meningitis.
4. Thomas KE, Habun R, Jekel J, Quagliarello VJ. The diagnostic accuracy of Kernig's sign, Brudzinski's sign, and nuchal rigidity in adults with suspected meningitis. Clin Infect Dis. 2002 Jul 1;35(1): 46-52. Epub 2002 Jun 05.
5. Tunkel AR, Scheld WM. Acute bacterial meningitis. Lancet. 1995 Dec 23-30; 346 (8991-8992): 1675-80.
6. Kenegaye JT, Soliemanzadeh P, Bradley JS. Lumbar puncture in pediatric bacterial meningitis: defining the time interval for recovery of cerebrospinal fluid pathogens after parenteral antibiotic pretreatment. Pediatrics. 2001 Nov; 108 (5): 1169-74.
7. Tarafdar K, Rao S, Recco RA, Zaman MM. Lack of sensitivity of the latexagglutination test to detect bacterial antigen in the cerebrospinal fluid of patients with culture – negative meningitis. Clin Infect Dis. 2001 Aug 1; 33 (3): 406-8. Epub 2001 jun 21.
8. Backman A, lantz P, Radstrom P, Olcen P. Evaluation of an extended diagnostic PCR assay for detection and verification of the common causes of bacterial meningitis in CSF and other biological samples. Mol Cell Probes. 1999 Feb; 13 (1): 49-60.
9. Kotilainen P, Jalava J, meurman O, Lehtonen OP, Rintala E, Seppala OP, Eerola E, Nikkari S. Diagnosis of meningococcal meningitis by broad – range bacterial PCR with cerebrospinal fluid. J Clin Microbiol. 1998 Aug; 36 (8): 2205-9.
10. Saravolatz LD, Manzor O, Vander Velde N, Pawlak J, Belian B. Broad – range bacterial polymerase chain reaction for early detection of bacterial meningitis. Clin Infect Dis. 2003 Jan 1; 36 (1): 40-5. epub 2002 Dec 12.
11. Carrol ED, Thomson AP, Hart CA. Procalcitonin as a marker of sepsis. Int J Antimicrob Agents. 2002 Jul; 20(1): 1-9.
12. Gendrel D, Bohuon C. Procalcitonin as a marker of bacterial infection. Pediatr Infect Dis J. 2000 Aug; 19(8): 679-87.
13. Nijsten MW, Olinga P, The TH, et al. Procalcitonin behaves as a fast responding acute phase protein in vivo and in vitro. Crit Care Med 2000; 28:458/61.
14. Wrenger s, Kahne T, Bohuon c, Weglohner W, ansorge S, Reinhold D. Amino – terminal truncation of procalcitonin, a marker for systemic bacterial infections, by dipeptidyl peptidase IV. FEBS Lett 2000; 466:155-9.
15. Oberhoffer M, Vogelsang H, Jager L, Reinhart K. Katalcalcin and calcitonin immunoreactivity in different types of leukocytes indicate intracellular procalcitonin content. J Crit Care 1999; 14:29-33.
16. Oberhoffer M, Stonans I, Russwurm S, et al. Procalcitonin expression in human peripheral blood mononuclear cells and its modulation by lipopolysaccharides and sepsis- related cytokines in vitro. J Lab Clin Med 1999; 134:49-55.
17. Gendrel D, Assicot M, Carsin H, Raymond J, Guilbaud J, Bohuon C. High serum procalcitonin concentrations in patients with sepsis and in patients with sepsis and infection. Lancet. 1993Feb 27; 341 (8844):515-8.
18. Smith MD, Suputtamongkol Y, Chaowagul W, et al: Elevated serum procalcitonin levels in patients with melioidosis. Clin Infect Dis 1995; 20:641-645.

19. Gendrel D, Assicot M, Raymond J, et al: procalcitonin as a marker for the early diagnosis of neonatal infection. *J Pediatr* 1996; 128:570-573.
20. Al – Nawas B, Shah PM: Procalcitonin in patients with and without immunosuppression and sepsis. *Infection* 1996; 24:434-436.
21. Chiesa C, panero A, Rossi N, et al: Reliability of procalcitonin concentrations for the diagnosis of sepsis in critically ill neonates. *Clin infect Dis* 1998;26: 664-672.
22. Monneret G, Labaune JM, Isaac C, et al: Procalcitonin and C- reactive protein levels in neonatal infections. *Acta paediatr* 1997; 86:209-212.
23. Mary R, Veinberg F, Couderc R. [Acute meningitides, acute phase proteins and procalcitonin]. *Ann Biol Clin (Paris)*. 2003 Mar – Apr; 61(2): 127-37.
24. Nathan Br, Scheld WM. The potential roles of C- reactive protein and procalcitonin concentrations in the serum and cerebrospinal fluid in the diagnosis of bacterial meningitis. *Curr Clin Top Infect Dis*. 2002; 22:155-65.
25. Marc E, Menager C, Moulin F, Stos B, Chalumeau M, Guerin S, Lebon P, Brunet F, Raymond J, Gendrel D. [Procalcitonin and viral meningitis: reduction of unnecessary antibiotics by measurement during an ot break] *Arch Pediatr*. 2002 Apr; 9(4): 358-64.
26. Shimetani N, Shimetani K, Mori M. Levels of three inflammation markers, C-reactive protein, serum amyloid A protein and procalcitonin, in the serum and cerebrospinal fluid of patients with meningitis. *Scand J clin lab invest*. 2001; 61(7): 567-74.
27. Jereb M, Muzlovic I, Hojker S, Strle F. Predictive value of serum and cerebrospinal fluid procalcitonin levels for the diagnosis of bacterial meningitis. *Infection*. 2001 Aug; 29 (4): 209-12.
28. Schwarz S, Bertram M, Schwab S, Andrassy K, Hacke W. Serum procalcitonin levels in bacterial and abacterial meningitis. *Crit Care Med*. 2000 Jun; 28 (6): 1828-32.
29. Viallon a, Pouzet V, Zeni F, Tardy B, Guyomarch S, Lambert C, page Y, Bertrand JC. [Rapid diagnosis of the type of meningitis (bacterial or viral) by the assay of serum procalcitonin]. *Presse Med*. 2000 Mar 25; 29(11): 584-8.
30. Viallon A, Zeni F, Lambert C, Pozzetto B, Tardy B, Venet C, Bertrand JC. High sensitivity and specificity of serum procalcitonin levels in adults with bacterial meningitis. *Clin Infect Dis*. 1999 Jun; 28(6): 1313-6.
31. Bohuon C, Assicot m, Raymond J, Gendrel D. [Procalcitonin, a marker of bacterial meningitis in children]. *Bull Acad Natl Med*. 1998; 182(7): 1469-75.
32. Gendrel D, Raymond j, Assicot m, Moulin F, Iniguez JL, Lebon P, Bhuon C. Measurement of procalcitonin levels in children with bacterial or viral meningitis. *Clin Infect Dis*. 1997 Jun; 24(6): 1240-2.